

ТАНЕЦЬ

Вальс... Руїни колишньої школи... Троянди...
Останній вальс дитинства: раз-два-три, раз-два-три, раз...
Він такий невагомий, наче з пелюсток,
та як же пече, ніби танцюють на жаринах:
раз-два-три, раз-два-три, раз...
Останній дзвоник, останній вальс дитинства...
Не сумуйте, не плачте... танцюйте, танцюйте!
Юність... молодість... життя без війни...
Усе це буде неодмінно,
а руїни залишаться лише кадрами кінострічки,
біль перетвориться на червону троянду,
яка не опікає, а надає сили жити, робить міцнішими...
Раз-два-три, раз-два-три, раз...
Усе ваше буде з вами: дружба, любов...
А важкі спогади відлетять у вирій разом з лелеками,
ці птахи крилами вміють гасити пожежі.
Ще завітнуть сади, відродиться Україна...
Тільки танцюйте, прошу вас, тільки танцюйте!
Раз-два-три, раз-два-три, раз-два-три...

7.06.2022

* * *

Як важко писати,
слова мов каміння чи гори,
невже я невдаха
чи птаха з червленим горлом?

Нехай безталанна,
розкидані сни, як талани,
не можу писати,
лани на долоні останні.

А скільки було
прововистого світла, надії!
невже то до мене пливли
кораблі-берендеї?

Складали дари
в холодочку на діл під вербою...
Країно моя,
залишаюся вірно з тобою.

За що нам це, Боже,
чому ця смуга, як стихія?
Повзуть чорнороті
наступники хана Батия.

Іржа роз'їдає
священних книжок письменна,
а серце тремтить:
ця війна... ця печаль...
ця вина...

Ріка розлилася,
та є береги-берегині,
нам суджено жити,
а ордам навіки згинуть.

Прадавній закон:
на кону вся любов, до бою!
Нам суджено жити
на тих берегах над рікою.

12.04.2022

